

DUCYJA (15) *sb f*

sg *N* ducyjã (1). ◇ *pl N* ducyje (4). ◇ *G* ducyj (4). ◇ *D* ducyjãm (2). ◇ *A* ducyje (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*lek. Zabieg leczniczy polegający na puszczaniu z góry na głowę chorego strumienia ciepłej wody z odpowiednio urządzonego zbiornika (15) : które to Ducie/ złąćinłkięgo/ álbo włofkięgo ięzyká/ nic inłzęgo nie ięft/ iedno łtrumięń do głowy przypráwióny ták/ áby chory všiadł/ głowę śćierká/ álbo ręćnikami obwinął/ á ták ciáło obróćił/ iákoby zgłowy ten łtrumień ná mieyłcá gdzie dełcenfy iákie łą/ łpadał. *Oczko* 15v; bo iż kápánie rzecz miła/ do tego ciáłá łpołabia: niemnięý ducia głowę rołpárzywłzy/ łen twárdy przynoši. *Oczko* 18v, 15v, 16, 17, 18v, [41]v.*

W połączeniach szeregowych (6): ięfli dełcenłóm y guzóm á mieyłcam łtwárdziáłém/ y duciam y błotu/ potym y kápániu czás rozdzielny dawłzy/ dogodzić łye może *Oczko* 18v; *A* iż ci wyliczamy łpołoby vżywánia wód/ té/ wánnę/ błoto/ ducie/ y pićię *Oczko* 19, 18, 18v, 21, 21v.

Zwrot: »ducyje puszczać (*a.* pułcić)« (2): pátrząc iednáć/ ięfli tho *Catarrhus* co z głowy łpadaięć pięrsi obćięża/ tedy ná głowę ducie pułcić *Oczko* 15, 14v.

SB